

Střední Evropa 1253-1306

Politický vzestup českého státu za
posledních Přemyslovců

Přemysl Otakar II. 1253-1278

Narozen asi 1233

1247 markrabě moravský

1248-1249 povstání proti Václavu I. - Přemysl poražen

1251 zvolen vévodou rakouským

1253 král český

Přemysl Otakar II., vyobrazení
ze Zbraslavské kroniky cca 1390

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Babenberské dědictví zahrnovalo několik zemí: Horní a Dolní Rakousy, Štýrsko

1251 Přemysl zvolen vévodou rakouským a svou volbu dotvrdil sňatkem s Markétou Babenberskou (1252), aby dostal nárokům Privilegia minus (Rakousy se dědí v případě vymření rodu v ženské linii).

Situace v Rakousích: zájemců o získání dědictví po Babenbercích více.

Uhry – Béla IV. Oženil svého synovce Romana Haličského s Getrudou Babenberskou v naději, že se prosadí na rakouský vévodský stolec.

Bavorsko mělo samo zájem na babenberském dědictví.

Biskupství v alpských zemích podporovala Přemysla.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Vpády Bély IV. do Rakouska a na Moravu. Přemysl neudržel celé Babenberské dědictví.

1254 rozděleno Přemysl - Rakousy
Béla IV. - Štýrsko

1258-1260 další válka s Bélou IV. Uherským

12.7. 1260 bitva u Kressenbrunnu- velké Přemyslovo vítězství

Mírová jednání:

Béla IV. se zřekl Štýrska.

1260 se Přemysl stal pánem babenberského dědictví.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Otázka nástupnictví

Manželství Přemysla Otakara a Markéty Babenberské nemělo potomky, Přemysl však dědice potřeboval.

V 50. letech zplodil 3 děti s rakouskou šlechtičnou.

Mikuláš Opavský + 2 dcery

V říjnu 1260 poslal žádost k papeži Alexandru IV., aby tyto děti legitimizoval.

Papež poslal do Čech 2 listiny, děti zbavil pohany nemanželského původu, druhá listina upřesňovala, že nárok na český trůn nemají.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Přemysl proto volil jinou cestu, jak získat legitimní potomstvo.

S Markétou se dohodl na rozvodu, důvodem skutečnost, že Markéta po smrti svého prvního manžela složila řeholní sliby. Manželství proto zrušeno.

Tím ovšem Přemysl zmenšil své nároky k babenberskému dědictví (porušeny zásady Privilegia minus).

1261 zrušení manželství s Markétou Babenberskou

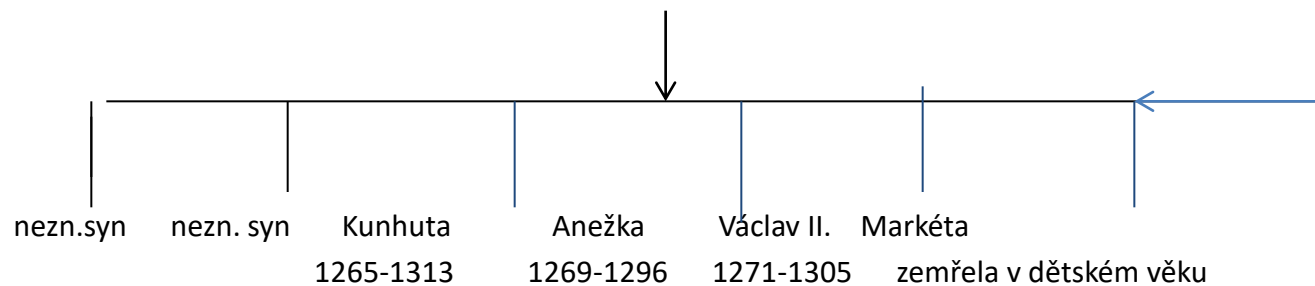
V rámci mírových dohod s Bélou IV. po bitvě u Kressenbrunnu dojednáno nové Přemyslovo manželství s Bélovou vnučkou Kunhutou.

1261 říjen sňatek s Kunhutou Mačevskou (Haličskou, Uherskou) v Prešpurku

25.12.1261 královská korunovace v Praze (až po 8 letech vlády, postavení Přemyslovo v Čechách neotřesitelné, proto s korunovací nespěchal).

Potomstvo Přemysla Otakara II. a Kunhuty

Přemysl Otakar II. - Kunhuta Mačevská

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Dobré **vztahy s papežstvím**. Přemysl podporoval papeži iniciované výpravy do Prus a do Pobaltí, které měly v těchto zemích rozšířit a upevnit křesťanství.

1254 výprava do Prus, během cesty založili křižáci město, které po Přemyslovi pojmenovali Královec (dnes Kaliningrad).

1267-1268 tažení na severovýchod do Pobaltí.

Přemyslovým záměrem získat arcibiskupství v Olomouci, jež by bylo misijním arcibiskupstvím pro nově christianizované oblasti na severovýchodě.

Nepodařilo se realizovat.

Vývoj ve střední Evropě

1212-1250 vládl Fridrich II.

Fridrich vládl v Sicilském království a měl zájem i o severní Itálii; v oblasti **na sever od Alp** vládli většinou jeho synové.

1228-1235 Jindřich (VII).

Jeho manželkou Markéta Babenberská. 1235 za vzpouru proti otci zbaven vlády a internován. Zemřel 1242, snad vlastní rukou.

1237-1250 Konrád IV.

Mladší syn Fridricha II.

Vývoj ve střední Evropě

Spory Fridricha II. s papežstvím vyvrcholily 1245, kdy Inocenc IV. císaře exkomunikoval jako kacíře, sesadil ho z trůnu a vyzval kurfiřty k nové volbě.

Protikrálové

1246-1247 Jindřich Raspe

1247-1256 Vilém Holandský

Ani jeden nedosáhl jako vládce většího významu. Pouze formální vládci

Po smrti Fridricha II nastoupil na říšský trůn jeho syn Konrád 1250 -1254

Po Konrádově smrti uznán jako král Vilém Holandský (1247-1256).

Vývoj ve střední Evropě

Volba římského krále 1257

Poprvé sedm kurfiřtů (před tím větší počet volitelů, od 1257 se ustálil na sedmi)

Duchovní:

Arcibiskup mohučský

Arcibiskup kolínský

Arcibiskup trevírský

Světští:

Falckrabě rýnský

Vévoda saský

Markrabě braniborský

Král český

Sedm kurfiřtů při volbě Jindřicha VII. (1308)

Vývoj ve střední Evropě

Volba 1257 výsledek nejednotný- zvoleni dva kandidáti

Alfons X. Kastilský král

Richard Cornwallský (bratr anglického krále Jindřicha III.)

Období 1257-1272 chápáno jako interregnum – bezvládí.

Centrální moc v říši téměř neexistovala.

Přemysl Otakar II. 1253-1278

Vztah Přemysla Otakara II. a Richarda Cornwallského.

1262 Richard Cornwallský potvrdil Přemyslovi držbu Čech, Moravy, Rakous, Štýrska.

1265 Přemysl Otakar II. jmenován ochráncem korunního zboží na východ od Rýna.

1266 Přemysl obsadil Chebsko, které pokládal za své dědictví po matce, Kunhutě Štaufské.

Vývoj v Evropě

Konradin 1266-1268

Syn Konráda IV.

1266 Vznese nároky na dědictví po Štaufech, zejména na vládu nad Sicilským královstvím.

Jeho blízkým společníkem Fridrich Bádenský, syn Gertudy a Fridricha Bádenského, který tituloval vévodou rakouským

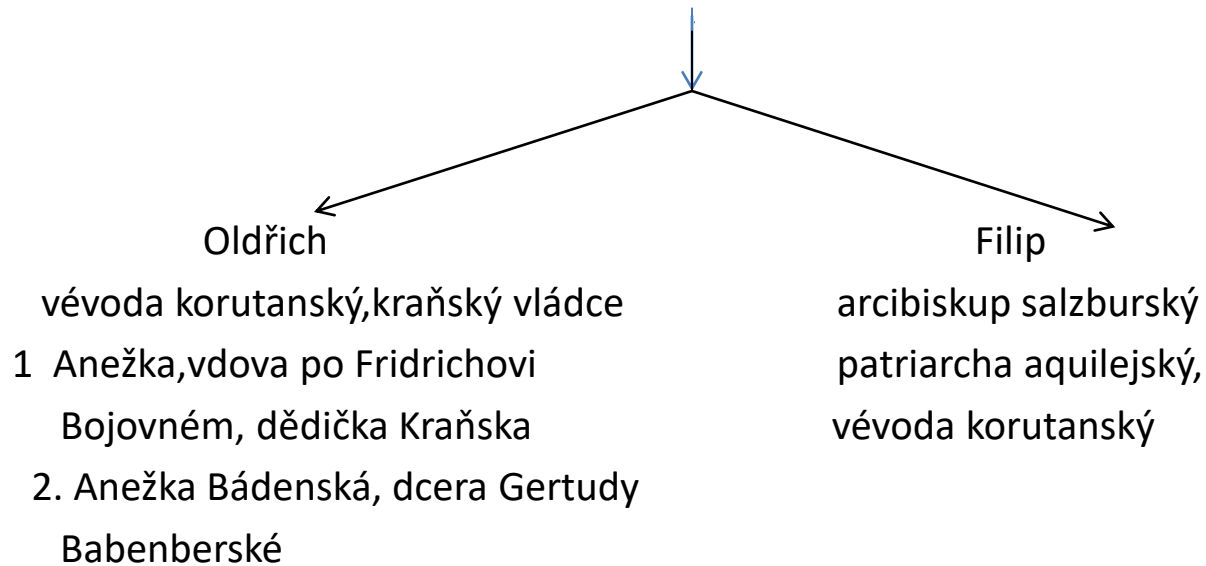
Od roku 1266 vládl na Sicilii Karel z Anjou.

1268 S ním Konradin zkrížil zbraně. Bitva u Tagliocozza, Konradin poražen.

Konradin i Heřman Bádenský popraveni Neapoli.

Sponhaimové

Bernard Sponheimský + Judita Česká (dcera Přemysla Otakara I.
vévoda korutanský

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Oldřich a Filip Sponheimští, příbuzní Přemysla Otakara II.

Úzké kontakty, Přemysl pomáhal Filipovi k církevní kariéře (patriarcha aquilejský)

1268 Poděbradská smlouva, bezdětný Oldřich určil Přemysla Otakara II. dědicem Korutan a Kraňska. Bez souhlasu římského krále (šlo o léno) i Filipa Sponheimského.

1269 + Oldřich Sponhaimský

Korutany a Kraňsko si Přemysl musel vybojovat proti Filipu Sponhaimskému.

1269 se Přemysl Otakar II. stal pánem obou zemí.

Ve Filipovi Sponheimském získal úhlavního nepřítele.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

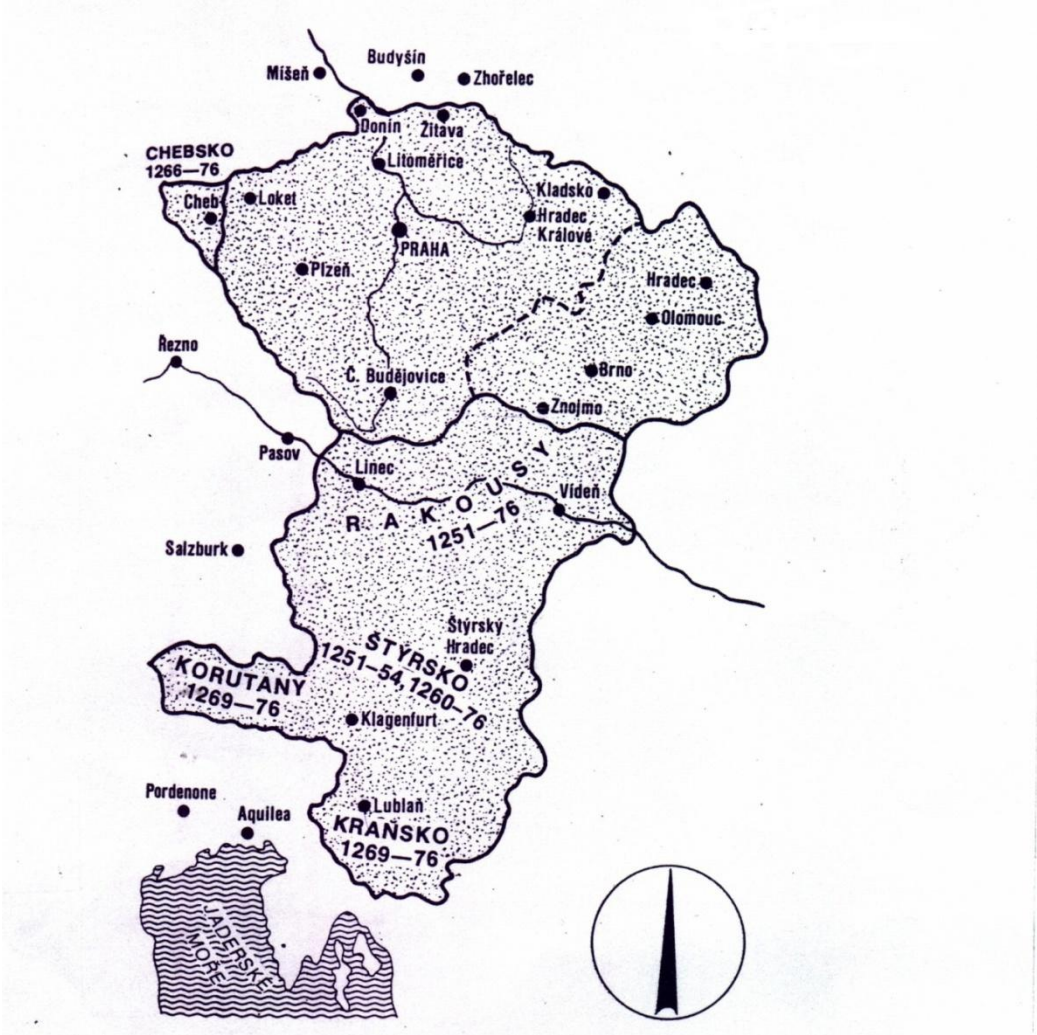
1272

Přemysl Otakar II. získal Pordenone, oblast ležící od Jaderského moře.

Generálním kapitánem patriarchátu aquilejského.

Přemysl na vrcholu své moci a rozmachu svých držav.

Přemyslovy državy 1272

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Po uzavření míru s po bitvě u Kressenbrunnu

1260-1270 mírové soužití s Bélou IV.

1270 Béla IV. zemřel

Obnovení sporů s uherským královstvím, s novým králem Štěpánem V.

1272 zemřel Richard Cornwallský

Královská volba 1273 vynesla do čela Svaté říše římské Rudolfa Habsburského, Přemysl se volby nezúčastnil a nového panovníka neuznal.

Rudolf Habsburský

1273-1291

Kladl si za cíl obnovu prestiže královského úřadu ve Svaté říši římské.

Z relativně nízkého rodu, pouhý hrabě, nepřiliš zámožný.

Politicky nadaný a usilovný. Podařilo se mu v krátké době získat jak souhlas papeže se Svou volbou, tak také podporu většiny šlechty.

V roce 1274 vyhlásil program revindikace, návratu lén do doby před úpadkem panovnické moci a dobou bezpráví. Za rok, k němuž se mají léna vrátit 1245 (Fridrich II. papežem zbaven úřadu), počátek nestability.

Náhrobek Rudolfa Habsburského, údajně jeho skutečný portrét.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Program revindikace zaměřen proti Přemyslovi, proti jeho zisku babenberského dědictví, Chebska, Korutan a Kraňska.

1274 Přemysl Otakar obžalován, že nesložil lenní hold

1275 prohlášen za zbavena všech zemí. Byla nad ním vynesena říšská klatba.

Přemysla, na počátku sporu s Rudolfem mnohem mocnější, svého soupeře podcenila dlouho vůbec na jeho výzvy nereagoval.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

1276 Rudolf nad Přemyslem vyhlásil *acht*- zesílenou říšskou klatbu.

Obyvatelstvo Přemyslových zemí vyzváno k neposlušnosti.

Příprava boje

Srpen - Menhart Tyrolský- útok na Kraňsko

Září - Štýrsko a Korutany se vzbouřily

Počátek října- Vojska Rudolfa Habsburského vtrhla do Rakous.

18. října už vojska stála před Vídní.

Mnoho šlechticů i měst všech uvedených zemí se přidávalo na Rudolfovu stranu. Pouze Vídeň zachovala věrnost Přemyslovi.

V této chvíli došlo ke vzpouře proti králi i v Čechách. V čele vzbouřenců - Záviš z Falkenštejna.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

Přemysl musel přistoupit na mírová jednání.

25.11.1276 mírová dohoda ve Vídni.

Přemysl se musel pokořit před vítězným Rudolfem Habsburským a odevzdat mu všechny své země. Římský král mu vrátil pouze jeho dědičné země Čecha a Moravu.

Součástí mírové smlouvy svatební smlouvy:

Přemysla Otakara si vezme Rudolfovu dceru

Přemyslova dcera Kunhuta se provdá za Menharta, syna Rudolfa Habsburského

Další osudy zemí, které Přemysl Otakar II. ztratil v roce 1276.

Rakousy:

1282 Rudolf Habsburský udělil rakouské země v léno svým synům.

1283 vládcem Albrecht Habsburský.
Habsburkové povýšeni do knížecího stavu (říšská knížata).

Korutany a Kraňsko

1276- vévodou Filip Sponheimský (+ 1279)

1286 – získal od Rudolfa Habsburského Menhart II. Tyrolský(držel již od 1282)
Menhartovci povýšeni do knížecího stavu.

Chebsko- věnem Guty Habsburské Václav II. je získal až po smrti Rudolfa Habsburského 1291.

Přemysl Otakar II.

1253-1278

1277 potlačení vzpoury v Čechách. Zřejmě šlo jen o část šlechty.

Vítkovci v čele se Závišem z Falkenštejna uprchli

Boreš z Rýzmburka popraven(?)

Přemysl Otakar II. 1253-1278

Památník bitvy na Moravském poli

1278 obnovení nepřátelství mezi Přemyslem a Rudolfem.

26. 8. 1278 bitva na Moravském poli

Přemysl zahynul.

Přemyslovo tělo nejprve vystaveno ve Vídni.

1279 pohřben ve Znojmě.

1296 jeho ostatky přeneseny do Prahy, do chrámu sv. Víta

Přemyslův náhrobek v chrámu sv. Víta (14. století)

Přemysl Otakar II. 1253-1278

Přemysl Otakar II. byl velký panovník.

Jeho vláda přinesla zvýšení prestiže českého státu.

Politický rozmach.

Ekonomický rozvoj.

Stavební rozvoj.

Umělecký rozvoj.

Přemyslovy pohřební insignie

1278-1283 interregnum

Po Přemyslově smrti se stal poručníkem nezletilého Přemyslova syna Václava markrabě Ota V. Braniborský, který též dostal do správy České království. Jako poručníka ho určil Přemysl Otakar II. před svým odjezdem do bitvy.

Rudolf Habsburský si na pět let ponechal Moravu na pokrytí nákladů, na které ho přišla válka s Přemyslem Otakarem II.

1278-1283

regentská vláda Oty Braniborského

Poručnická vláda v Čechách je označována jako „zlá léta“, protože během ní došlo k naprostému rozvratu země. Vláda nezvládla svou roli.

Po Čechách se pohybovaly vojácké houfy ze všech končin Německa, kteří se zaštiťovali markrabětem, aby v zemi mohly loupit.

Šířila se anarchie provázená loupením a vyřizováním vzájemných účtů.

Politické sblížení královny Kunhuty s Rudolfem Habsburským, která u něj hledala ochranu pro sebe a své děti.

1278/1279 dětský sňatek Václava II. a Guty Habsburské (v Čáslavi nebo v Jihlavě).

1278-1283
regentská vlády Oty Braniborského

1279 Václav II. zajat, Ota se obával, že pokud přijde o vládu nad mladým králem, ztratí i vládu nad královstvím.

Václav II. vězeň nejprve na Bezdězi

1278-1283

regentská vláda Oty Braniborského

Václav II. poté odveden do Branibor, kde žil v letech 1279/1280-1282, nejčastěji snad na hradě Spandau u Berlína, jednom ze sídel Oty Braniborského.

1282-1283 žil v Míšeňsku.

1278-1283

regentská vláda Oty Braniborského

Vystoupení české šlechty proti rozvratu v zemi.

Sněm šlechty v Praze, kde se shodli na principech toho, jak zemi ochránit. Rozhodli, že je třeba do Otových rukou navrátit všechna zcizená královská zboží a zároveň se účastnit bojů proti loupežníkům. Navracena měla být i zboží zcizená církevním institucím nebo soukromým osobám.

V čele šlechticů, biskup Tobiáš (z Benešova) a Purkart z Janovic.

1282 Ota Braniborský ustanovil zemskou správu v čele s biskupem Tobiášem.

1282-1283 české země postihl mimořádně silný hladomor.

Pečeť mladého Václava II.

Václav II. 1278-1305

V době, kdy Václav II. vězněn na Bezdězu, královna Kunhuta- odešla z Čech na Opavsko, kde si na Hradci u Opavy zřídila svůj dvůr.

Zde došlo k setkání se **Závišem z Falkenštejna**, které se stal jejím milencem.

Syn Jan, narozen 1281-1282

1283 příchod celé rodiny do Prahy.

Záviš se obratem zmocňuje vlády. Úřady a hrady obsazuje svými lidmi.

1284 válka Závišova strany s Purkartem z Janovic a jeho stoupenci

Záviš vítězem.

Václav II. 1278-1305

- 1285 sňatek Václava II. a Guty Habsburské v Chebu za účasti římského krále i královny Guty..
- Záviš se neúčastní. Patrně není Rudolfem Habsburským vítán.
- Po sňatku zůstává Guta na dvoře svého otce. Václav se vrací do Čech bez své manželky. Důvody???
- Projev nedůvěry římského krále vůči dvoru, na němž zastává významné postavení „zrádný šlechtic“, navíc milenec královny?

Václav II. 1278-1305

Sňatek Kunhuty a Závíše z Falkenštejna

Datum neznámo (1283-1285).

1285 září Kunhuta zemřela.

Závíš, jako králův otčím, se stává regentem království za nezletilého Václava. V září 1285 Václav dosahuje zletilosti. Moc zůstává i nadále z větší míry v rukou Závíše.

1285-1286

Boje Závíše a Václava na Moravě. Tzv. pacifikace Moravy. Opětné prosazení královské vlády.

Soulad mezi Václavem II. a Závíšem.

Václav II. 1278-1305

1287 Dlouho očekávaný příchod královny Guty do Prahy.

Přijíždí do Čech s úkolem od svého otce odvrátit Václava II. od Záviše?

1288 Sňatek Záviše z Falkenštejna s Alžbětou Uherskou. Kvůli uzavření tohoto sňatku zůstává Záviš řadu měsíců mimo Čechy. Tím dá šanci svým odpůrcům, kterých není málo (královna, šlechta, kterou odstavil od moci, biskup, část církevních hodnostářů), aby dlouhodobě působili na krále. Změna v králově smýšlení vůči Závišovi asi nejen důsledkem tlaku okolí, ale i tím, že Václav II. dospívá a chce se stát skutečným pánem země.

Po návratu do Čech se Záviš nevrací na Pražský hrad, ale žije se svou ženou na hradě Svojanov.

Václav II. 1278-1305

Na konci roku 1288 Záviš zajat.

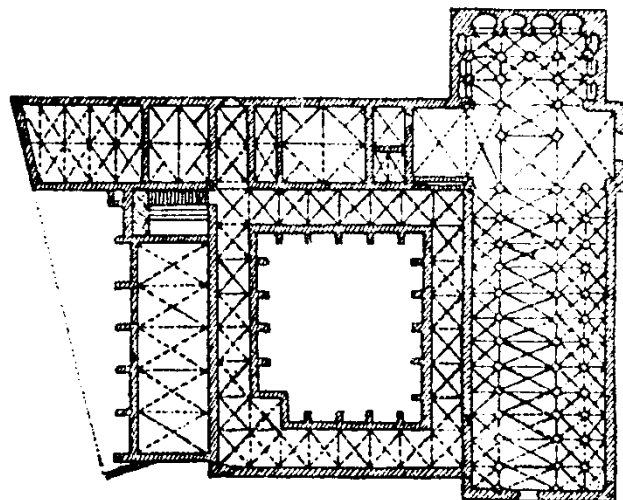
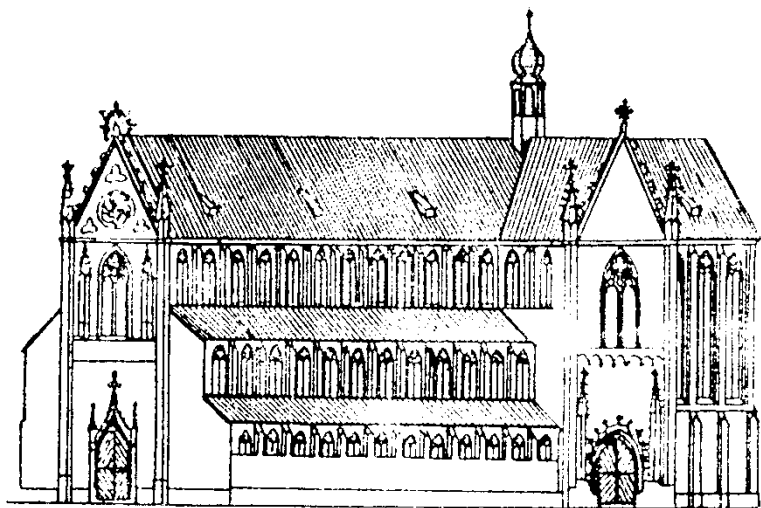
Vězněn rok a půl na Pražském hradě. Odsouzen k trestu smrti a propadnutí majetku.

24. 8. 1290 Záviš popraven před hradem Hlubokou.

Pohřben ve vyšebrodském klášteře.

Snad jako projev pokání za to, že dal popravit svého otčíma, zakládá Václav II. Klášter na Zbraslavi (1292). Ve své době jedna z největších staveb v Čechách, dnes již neexistuje, v době barokní přestavby kláštera byl kostel stržen.

Kresba zbraslavského kláštera z doby před stržením kostela

Václav II. 1278-1305

Od 1289 samostatná vláda Václava II.

Nový způsob správy země. V čele vlády vždy vysoce postavený prelát zahraničního původu.

Otto Bamberský, bamberský biskup

Dětřich z Kamence

Petr z Aspeltu- později arcibiskup mohučský

Cizí církevní činitelé závislí na panovníkovi.

Nemají v Čechách své rodové zájmy.

Nedochází ke vzniku šlechtických politických

Klik a k jejich sporům.

Vývoj ve svaté říši římské

1291 + Rudolf Habsburský

S Václavem II. měl velmi dobrý vztah. Jako svého zetě jej podporoval.

I proti přílišnému vzestupu moci Záviše z Falkenštějna.

Dal mu Čechy a Moravu v léno.

Uznal nárok českého krále na kurfiřtskou hodnost.

Rudolf Habsburský byl velmi dobrý diplomat.

Podařilo se mu získat všechny světské kurfiřty jako své zetě (braniborské Kurfiřství rozděleno mezi dvě rodové linie, zetě získal v jedné z nich).

Zavázal je k tomu, aby volili po jeho smrti králem jeho syna.

Původně šlo o syna Rudolfa, ten však 1290 zemřel, novým kandidátem Albrecht Habsburský, nepříliš oblíbený.

Vývoj ve svaté říši římské

1292 volba nového římského krále

Zvolen **Adolf Nasavský (1292-1298)** s podporou Václava II.,
Albrechta Habsburského podpořil ze světských kurfiřtů jen falckrabě rýnský.

Adolf Nasavský slíbil Václavu II. různé ústupky, mimo jiné vládu v Míšeňsku.
Sliby však nedodržel.

Postupně ztratil Václavovu podporu.

Václav II. 1278-1305

1287 Korunovace Václava II. a Guty Habsburské
Velkolepá slavnost, demonstrace moci a slávy českého krále.

Je na několik dní po korunovaci zemřela
Královna Guta.

Pečeť Václava II. z doby po korunovaci.
S korunou na hlavě a s odznaky královské moci (žezlem
a jablkem).

Vývoj ve Svaté říši římské

1298 nová říšská volba, s podporou Václava II. zvolen Albrecht Habsburský jako protikarál.

Téhož roku se mezi Adolfem Nasavským a Albrechtem rozhodovalo vojensky. Bitva u Göllheimu- zvítězil Albrecht Habsburský. Adolf Nasavský padl.

Václav II. 1278-1305

Vlašský dvůr v Kutné Hoře,
kde soustředěna výroba mince

Kutná Hora- zdroj bohatství Václava II.
Jedno z nejvydatnějších ložisek stříbra
v Evropě.

Král vydal pro Kurnou Horu horní zákoník
Ius regale montanorum.

Do Kutné Hory soustředil všechny mincovny.

Cca 1300 dal razit novou velmi kvalitní
minci -Pražský groš

Polsko

Snahy o znovusjednocení rozdrobeného Polska. Centrem původně Slezsko.

Po vpádu Mongolů země poničena- znovusjednocování na nějaký čas zastaveno.

Obnoveno v 80. letech. Více kandidátů.

Do snahy o spojení rozdrobených polských knížectví se zapojil i Václav II.

1289 se stal lenním pánem hornslezských vévodů

1291-1292 pánem Malopolska (koupil Krakovsko, dobyl Snadoměřsko).

Největší úspěch získal vévoda **Přemysl II. Velkopolský**

1295 korunován ve Hnězdně polským králem. Královský titul v Polsku obnoven.

Ovládal jen část Polska (zejména Velkopolsko a Gdaňské Pomoří).

Přemyslova vláda krátká, v únoru 1296 zavražděn.

Měl jediného potomka, dceru Richenzu.

Polsko

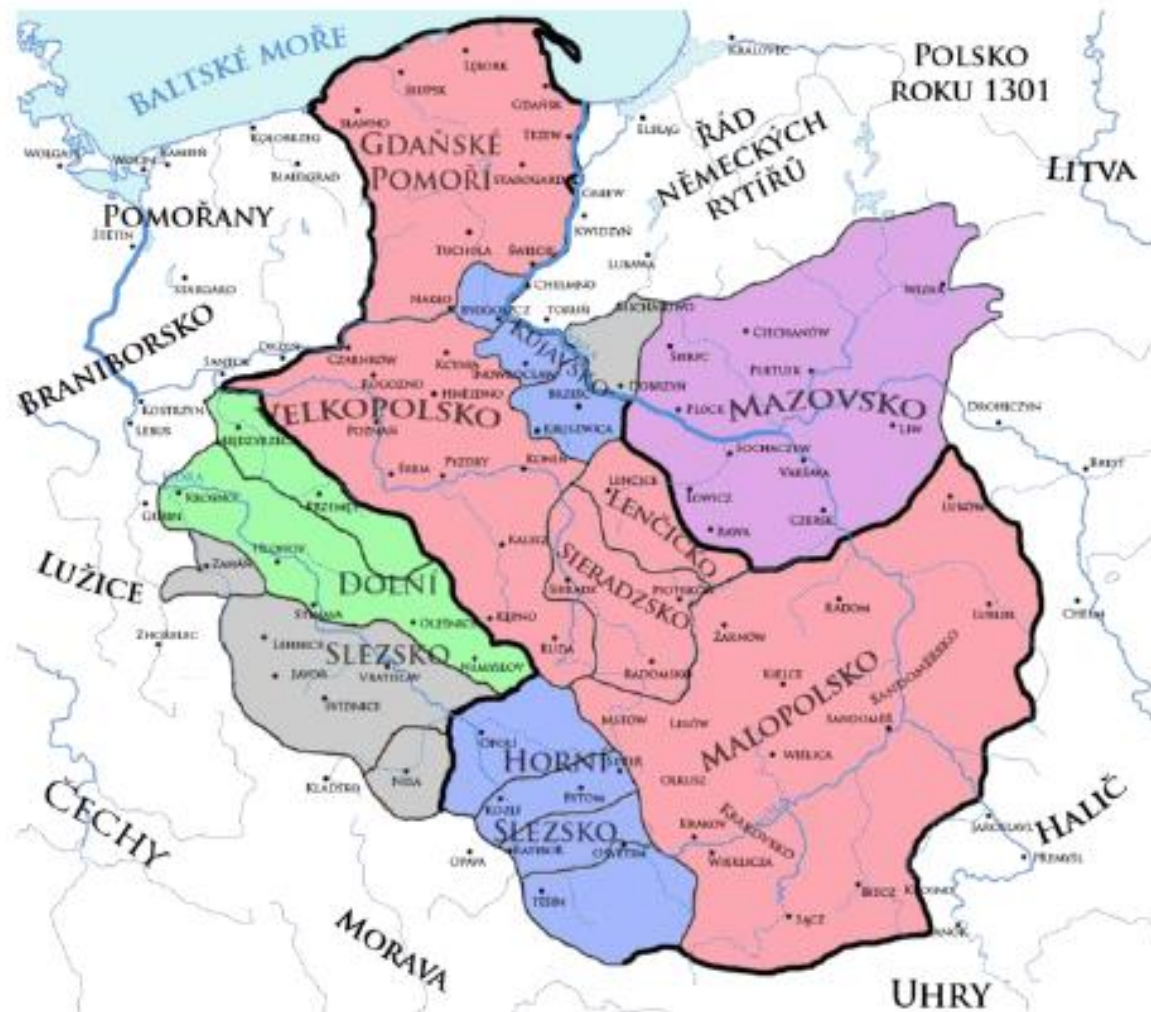
Pamětní deska v katedrále v Hnězdně připomíná polské krále, kteří zde byli korunováni

1300 Václav II. se stal polským králem.
Již dříve držel Malopolsko, nyní zvolen ve Velkopolsku a Gdaňském Pomoří.

Na dotvrzení svých práv se zasnoubil s jedinou dcerou Přemysla II., Richenzou (Rejčkou).

Vojenské tažení do Polska.
Korunovace ve Hnězdně.

Polsko roku 1301 po korunovaci Václava II. polským králem

Uhry

1301 nabídka uherské koruny Přemyslovcům po smrti posledního arpádovského panovníka Ondřeje III.

Václav II. přijal pro svého syna

1301 Václav III. korunován uherským králem
vládl pod jménem **Ladislav V.**

Nebyl však jediným uchazečem o vládu v Uhrách.

Vedle něj o korunu usiloval také rod Anjouovců, pokrevně spjatý s Arpádovci.

Vláda Ladislava V. zaujímala jen menší část Uher v západních částech státu.

Území ovládaná Přemyslovci 1301 šrafovaně, část Uher pod vládou Ladislava V.

Uhry

Papež Bonifác VIII., jemuž náleželo rozhodnutí o tom, který z rodů má na Uhry nárok, přiznal roku 1303 toto oprávnění Anjouovcům.

Po výroku Bonifáce VIII. se postavení Přemyslovců v Uhrách zhoršilo, řada šlechticů a církevních hodnostářů od Ladislava V. odpadla.

1204 se Václav II. vypravil do Uher, aby podpořil svého syna.

Vláda v Uhrách však již ztracena, Václav III. přiveden do Prahy.

Václav II. 1278-1305

1304 podzim – vpád Albrechta Habsburského do Čech.

Obležení Kutné Hory.

Výprava pro Albrechta neúspěšná.

Po přestáté vojenské námaze se Václav II. roznemohl (tuberkulóza plic?)

Mírová smlouva s Albrechtem: Václav, ač vítěz, udělal ústupky, aby ulehčil svému synovi převzetí trůnu. Vzdal se Chebska, nároků na Míšeňsko i Gdaňského Pomoří.

21. června 1305 Václav II. zemřel

Václav II. podporoval básníky a sám básně skládal.

Václav II. jako minnesänger

Děti z 1. manželství s Gutou Habsburskou

1. Přemysl Otakar (1288)
2. Václav III. (1289-1306)
3. Anežka (1289-1296,) manžel Ruprecht Falcký
4. Anna (1290-1313), manžel Jindřich Korutanský
5. Eliška (1292-1330), manžel Jan Lucemburský
6. Guta (1293)
7. Jan (1294)
8. Jan (1295-1296)
9. Markéta (1296-1322), manžel Boleslav Lehnický
10. Guta (1297)

Děti z 2. manželství s Rejčkou

Anežka (1305-1337), manžel Jindřich Javorský

Václav II.

1278-1305

Významný český panovník

První český král, který dosáhl ještě dalšího královského titulu.

Jiný typ politika než jeho otec. Spíše diplomat než válečník.

Snaha o vládu Přemyslovců v Uhrách patrně politickou chybou.

Politický rozmach.

Ekonomický rozvoj.

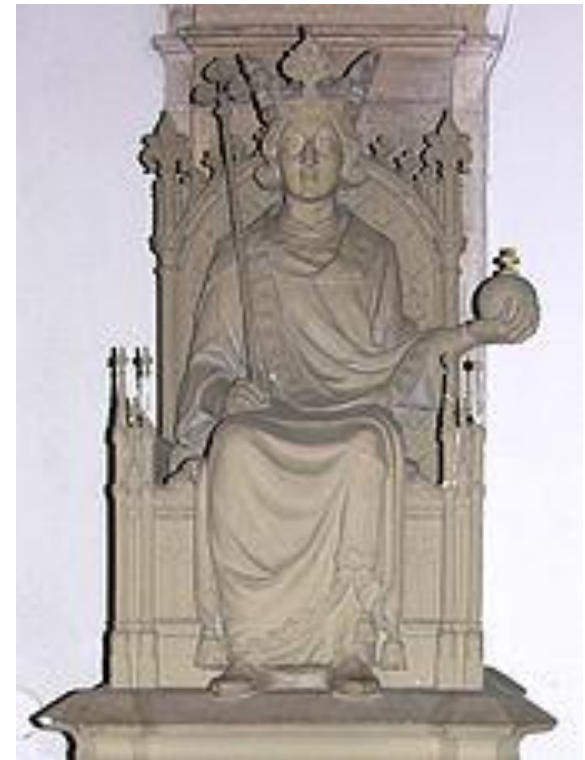
Stavební rozvoj.

Umělecký rozvoj.

Václav III. 1305-1306

Poslední Přemyslovec na českém trůnu.
Král český (1305-1306), polský (1305-1306)
a uherský (1301-1305).

Vládl pouze jeden rok.

Václav III. 1305-1306

Postavení v Uhrách již jen symbolické. Na podzim 1305 se vlády v Uhrách vzdal.

Též zrušil zasnoubení s dcerou posledního arpádovského krále Ondřeje III. Sňatek s Violou Těšínskou, dcerou těšínského vévody.

Problémy v Polsku. Česká moc v Polsku se začala hroutit.
Vzestup Ladislava Lokietka.

Václav chtěl postavení české vlády v Polsku podpořit vojensky.
Příprava tažení do Polska. Shromáždění vojska v Olomouci.

4.srpna 1306 Václav III. v Olomouci zavražděn.
Vrah neznámý.

Václav III. 1305-1306

Václav III. neměl potomstvo.

Přemyslovci vymřeli po meči.

Přemyslovci vládli v Čechách 400 let.

Zánik první dynastie v Čechách a jediné dynastie domácího původu.